

COO
BOO

BONUS

Jezdecké
tipy
uvnitř!

Vítejte na ranči

Znáte z televizního seriálu!

COO
BOO

HORSELAND^{TM}

Vítejte na ranči

**Adaptace
Annie Auerbachová**

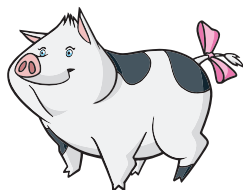
Podle epizody

NEMŮŽETE SOUDIT HOLKU PODLE JEJÍ LIMUZÍNY

Spoluautoři

Phil Harnage a Carter Crocker

**COO
BOO**

Přeložil Lumír Mikulka

TM & © 2010 Horseland LLC:
Series © Cookie Jar Entertainment (USA) Inc.

Translation © Lumír Mikulka, 2010

www.horseland.com

ISBN 978-80-00-02513-1

První kapitola

Uprostřed překrásné krajiny leží Horseland, nádherný rozlehlý ranč. Jezdce, kteří do Horselandu zavítají, čekají v okolních horách a nekonečných divokých lesích vzrušující dobrodružství, během nichž vznikají i nová přátelství. Díky prostorným stájím, sedlovně a především jízdně je Horseland široko daleko nejlepším místem, pokud jde o ustájení, ošetřování i předvádění koní.

Nikdo nezná Horseland lépe než Shep – moudrý australský ovčácký pes. Plemenem i povahou

je to rozený hlídač stáda. Jeho úkolem je udržet všechny koně hezky na uzdě a nepochybujte o tom, že nad nimi vládne železnou tlapkou. Třebaže se to koním vřdycky nelíbí, poslouchají ho, protože žádný z nich nestojí o to, aby ho Shep kousl do nohy! Kromě toho je ale také pravda, že pokud Shep vybídne koně, aby něco udělali, mívá k tomu zpravidla dobrý důvod. Shep prostě Horseland miluje. Je to koneckonců místo, kde spolu mohou všechna zvířata mluvit – ovšem jen když lidé právě nenaslouchají!

Jednoho slunečného dne si Shep, Teeny a Angora spolu sedli.

„Náš domov je hezké místo, že,“ promluvil Shep. „Přesně tak, Shepe,“ přisvědčilo roztomilé buclaté prasátko Teeny. „Opravdu je zde krásně.“ Teeny nosí růžovou mašli na ocásku, má zvědavou povahu a je velice hravá. Stále běhá kolem, řehťá a frká a snaží se předstírat, že je vlastně kůň.

„Teeny, tebe si nikdy nikdo ani náhodou s koňem nesplete,“ podotkla Angora a ušklíbala se. Angora je nádherná chundelatá kočka, ale ču-

máček nosí tak trochu nahoru. A je to ta nejjízlivější kočka, na jakou kdy narazíte. „Vypadáš přesně jako to, co taky doopravdy jsi,“ připomněla Angora prasátku.

Shep ale zavrtěl nesouhlasně hlavou. „Nemůžeš pořád každého soudit podle toho, jak vypadá, Angoro,“ pronesl důrazně. „Vezmi si například Sarah. Vzpomínáš si, když poprvé přijela do Horselandu?“

Shep se usmál. „Což ti jen připomíná: neukva-
puj se, když soudíš druhé!“

Tenhle ovčácký pes má pravdu. Protože on
už viděl, jak se právě tohle přihodilo koním i li-
dem...

Druhá kapitola

Vysoko na větvi seděl jestřáb a jeho křik se rozléhal ozvěnou po okolních stráních. Pak roztáhl křídla a odplachtil vzduchem. Jelen opatrně došel k vodě, sklonil hlavu a dlouze se napil. Najednou ale nastražil uši. Vyplašeně zvedl hlavu a rozhlédl se vlevo a vpravo. Cítil, že cosi není v pořádku. Odněkud z dálky přicházelo jakési dunění, které stále sílilo. Jelen bleskurychle vystřelil vpřed a zmizel v křoví.

Když pak dunění ještě zesílilo, bylo již jasné, co je jeho příčinou. Pět koní se hnalo tryskem

a nechávalo za sebou zvířena oblaka listí a prachu. Na každém koni seděl jezdec s přilbou na hlavě a všichni se smáli od ucha k uchu.

V čele jel Will Taggert na koni, který se jmenoval Jimber. Byl to krásný, zlatavě zbarvený hřebec plemene palomino s černými proužky v hřívě a ocasu.

Molly Washingtonová proháněla skvrnitého koně indiánského plemene appaloosa. Byla to klisna a jmenovala se Calypso. „Hej Wille! Kde je to místo?“ křikla drobná dívka.

Willův bratranec Bailey Handler se přiřítíl dopředu na svém koni. Byl to kiger mustang jménem Azték. „Jo, kam nás to vlastně vedeš?“ chtěl vědět.

Will se na ně podíval a usmál se. Blondřaté vlasy mu čechrál vítr. „Věřte mi,“ odpověděl stručně. A třebaže mu bylo teprve čtrnáct, byl nejzkušenějším jezdcem v celé skupině.

Koně pak přebrodivili mělký horský potok a tryskem se rozběhli mezi stromy. Všichni uháněli jako o závod, vzrušení z toho, že se dostali

ven ze stáje a míří za novým dobrodružstvím. Na výlet s nimi vyrazil i Shep. Se štěkotem běžel společně s koňmi.

Nakonec dorazila celá skupina na rovnou travnatou mýtinu vysoko v horách. Otvíral se odtud nádherný pohled na údolí dole pod nimi.

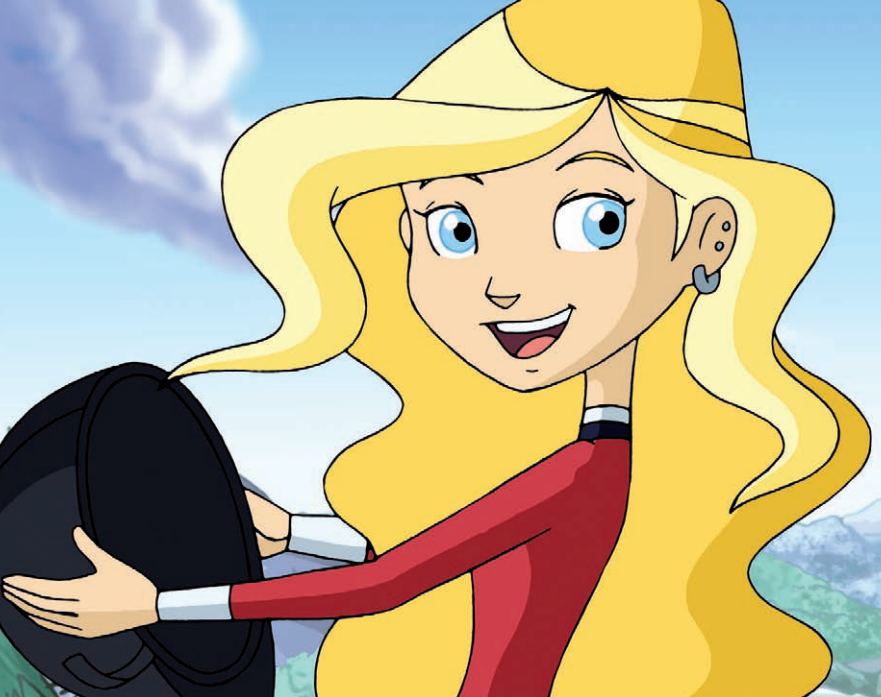
„*Qué lindo!* To je nádhera!“ pronesla Alma Rodriguezová obdivně při pohledu na dech beroucí scénérii. Dvanáctiletá dívka hispánského původu seskočila z grošované kobyly Button plemene pinto. Pohládila ji po bílé hřívě.

„Říkal jsem vám, že to bude stát zato,“ prohlásil Will.

I všechny ostatní děti sesedly z koní a společně s nimi obdivovaly malebný výhled.

„Je odtud vidět Horseland a celý ranč,“ ozvala

se Alma a ukázala na rozlehlé pozemky v dálce. „Je to ale nádhera, co říkáte?“ promluvila Sarah. Oči jí při pohledu do údolí jen zářily.

Sarah Whitneyová nebyla v Horselandu tak dlouho jako ostatní, a byla jím stále ještě naprosto uchvácená. Na koni jezdila od pěti let a v sedle se cítila jako ryba ve vodě.

„Jak jsi vůbec našel tohle místo?“ zeptala se Willa.

„Jednou, je to už dost dávno, jsme na něj na-

razili s Jimberem,“ odpověděl Will. „Občas sem jezdíme,“ zaržál Jimber na znamení souhlasu. V tu chvíli se kůň Sarah, kobylka Scarlet, napjala a zadívala se k lesu. Zahrabala kopyty a zaržála. Černá arabská klisna cítila, že cosi není v pořádku. Třebaže se o ní vědělo, že je nervózní a přecitlivělá, nescházela jí ani odvaha... A pokud se jí zmocnil neklid, bývalo to často právem.

Sarah k ní okamžitě zamířila. „Co se děje, Scarlet?“ zeptala se nervózní klisny.

Scarlet pohlédla ke stromům a znovu zaržála.

„Co tě vylekalo?“ ptala se Sarah. Pátravě si prohlížela les a hledala cokoli, co by vypadalo nějak nezvykle. Všechno se ale zdálo být v pořádku. „Já nic nevidím. Možná to byl jen vítr, co myslíš, holka?“

Scarlet ale znovu zahrabala kopytem do země. Sarah se začaly zmocňovat obavy. Věděla, že Scarlet by neprojevovala neklid, kdyby k tomu neměla důvod. „Já vím, že neumíme mluvit stejnou řečí,“ zašeptala klisničce do ucha. „Ale chápu, že mi teď říkáš, že tam v lese není něco v pořádku.“

Ostatní zatím chystali piknik. Bailey vytáhl červenobíle kostkovanou deku a společně s Al-mou ji roztáhl v trávě. Molly se chopila pikni-kového koše a začala vybalovat jeho obsah. Vy-tahovala vynikající obložené chleby, šťavnatá jablíčka, několik lahví limonády a také báječný zákusek, kterého bylo naštěstí dost pro všechny. Cítila, jak se jí v ústech sbíhají sliny, sotva se na jídlo podívala. Bailey se začal rozhlížet po chy-bějící kamarádce. „Proč to Sarah trvá se Scarlet tak dlouho?“ zabručel.

Alma se zahihňala. „Někdy si myslím, že Sa-rah mluví řečí koní,“ prohlásila. „Je prostě na-daná, však víš.“

Když se za několik minut Sarah přidala ke ka-marádům, zeptala se jí Alma, co se děje.

„Scarlet něco rozrušilo,“ vysvětlila Sarah, stá-le ještě zmatená. „Jenže já nevím, co to bylo.“

„Zase má před tebou nějaké tajnosti?“ rýpla si Molly se smíchem. Byla to sympatická a veselá dívka, která vždycky jako první vyrukovala s ně-jakým vtipem.

Toto je pouze náhled elektronické knihy.
Zakoupení její plné verze je možné v
elektronickém obchodě společnosti eReading.